

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XL. Ecclesiæ Romano-catholicæ Notis quid ver subest?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

illum, Constantinopolitanum quas fugiunt
Sectarii.

QVÆSTIO XL.

ECCLESIAE Romano-catholicae
Notis quid veri subest?

LUTHERO-CALVINISTÆ videri, dici-
que affectant CATHOLICI; vt pleriq;
hæretici, teste August. lib. contra epist. funda-
menti. c. 4. nolque vocant Papistas, Roma-
nenses, Pontificolas, Idololatrias, Panico-
las. &c.

AVTOR. 1. Ante MC. annos Ro-
manensis idem fuit quod Catholicus,
teste S. Ambr. in funebri Satyri. 2. Et
Chry. hom. 33. in Acta, docet rectè nos vo-
cari ab Vniuersali Rectore Ecclesie, scil.
Papa. 3. Cyrillus Catech. 13. Si ueris
in urbem aliquam, non petas ubi sit Domus
Dei; nam & hæretici dicunt se habere: Sed,
ubi Catholica Ecclesia: id enim nomen huic
proprium est. Ita Patres apud B. H. l. 4. de
Ecl. c. 4. Chryl. hom. 33. in Act. Nobis
nullus uir nomen dedit, sed Fides ipsa. Pa-
cianus epist. ad Sympronium: Christianus
mihi nomen est; Catholicus uero co-
gnomen: illud me nuncupat; istud ostendit.

II. LUTHERO-CALVINISTÆ Catho-
licam oppugnant ANTIQVITATEM: vt,
1. Caluinus Inst. l. 4. c. 2. §. 3. Ex ea inui-
ctum peti argumentum nequit. Nam Ismaël
senior Isaac; & tamen eiectus est. 2. Mu-
tatio in Papatum non tota simul facta est, sed
paulatim irrepserunt errores, vt certum tē-
pus ostendi non possit. 3. Insignis tamen
deprauatio accidit sub annum 600. cū Pho-
cas Pape concessit titulum, Caput Ecclesie, &
aperuit Ecclesiam Pantheon. Ita Magdeb.
& plerique Lutherani. 4. Caluinus in
praf. Inst. ait, Suam Ecclesiam non esse no-

vam, sed Antiquissimam, à Christo funda-
tam; sed non uisam diu, nunc apparuisse.

AVTOR. 1. Sicut Deus prior dia-
bolo; sic vera antiquior esse falsâ debet
Ecclesia. Nam, Matth. 13. prius semina-
tum bonum semen, quam zizania.

2. Et Catholica dicitur, quia omni
tempore durauit: Apostolica, quia ab
Apostolis fundata est.

3. Quia, in omni Nouatione religi-
onis demonstrari possunt, 1. Autor, 2.
Dogma, 3. Tempus, 4. Locus, 5. Oppu-
gnator eius, 6. Cetus succrescens. At ve-
ræ Ecclesie Autor est Christus (vn de ap-
pellamur) prædicare incipiens Euange-
lium anno XV. Imperii Tiberii, in lu-
dæa; contradicentibus Scribis, cum par-
uo cœtu Apostolorum. Nec vllam o-
riginem aliam nostram docere vnquam
possunt hæretici vlli; Nec autorem aliū:
Nec tempus certum nostræ defectio-
nis; Nec Locum: adeo Vniuersalis Con-
sensus cum vno Capite semper liquidò cō-
stitit: Nec vllum contra Romanos Cō-
cilium fuit celebratum legitimum, etsi
hæreticum: Nec Rom. Ecclesia vlli alte-
ri maiori seu minori adhæsit vnquam.

4. Hoc argumentum ab Antiquitate
S. Patribus semper fuit validum & inui-
ctum contra hæreticos.

DICO AD I. Ismaël non fuit fi-
gura Religionis; Gal 4. Hec enim sunt
duo Testamenta, duo filii Abrahæ.

AD II. Nec vlla hæresis facta est to-
ta simul; sed paulatim.

AD III. Ar post annum 670. cele-
bratum est Conciliū VI. generale, quod
ipsi hæretici faciunt permagni; vt par.
Et Iustinianus senior, annis ante Phoca
fere 100. vocauit Papam Caput Ecclesie:

Bb item-

itemque & Concilium Chalcedonense. Et Antichristus pugnabit contra omnes Deos; ergo aperiens Pantheon Papa non est Antichristus: Inuocatio autem Sanctorum fuit ante S. Gregorium: quod mendaciter negat Melancthon.

AD IV. August. lib 3 de Baptismo: Donatistarum Ecclesia si perit, unde ergo Donatus apparuit? 2. Fallumne istud Matth. 16. Porta inferi non proual & c. Matth. ult. Ego uobiscum sum usque. & c. 3. Si latuit; aut fidem confitebatur; ergo manifesta fuit; aut non confitebatur; ergo Ecclesia Nulla fuit, Nam aiunt Luthero-caluinista Notam Ecclesie esse Confessionem. 4. Dein; gloriam Ecclesie mirificam fore predicarunt propheta; omnes mendaces forent, si latuisset. 5. Et semper haereses fuerunt; eaque ab Ecclesia vera segregata contra ipsam.

III. LUTHERO-CALVINISTAE de sua DVRATIONE male sperant. CALVINVS in praef. t. Cetech. Geneuenf. *De posteritate sic sum anxius, ut tamen vix cogitare audeam. Nisi enim Deus mirabiliter e caelo succurrerit, videre mihi videor extremam barbariem orbi impendere. Atque utinam non paulo post sentiant filij nostri, fuisse hoc verum potius vaticinium, quam coniecturam.* Quia sectam sciebat suam mere humanam esse. Sic & MAGDEBURGENSES in praef. Cent. 2.

LUTHERVS vix cepit anno 1517. iam Cinglius anno 1525. ab eo descivit: Anno 1527. Anabaptista plurimos ei abstraxerunt: Reliqui vix vlli puri remanserunt, vt Illyricus conuocetur in praef. Centur.

CALVINVS anno 1528. defecit a Cinglio, cum plerisque Helueticorum oppidis. Calvinista mox secti sunt in Libertinos in Gallia, Puritanos in Anglia, Trinitarios in Polonia,

Samofarenos in Transyluania: iam Armenianos & Gomorrifas in Hollandia, in Mitiores per Palatiaatum Rheni.

AUTOR. Perstat DVRATIO Catholica. I. Quia est, Dan. 9. *Regnum, quod in aeternum non dissipabitur.* Act. 5. *Sic est ex hominibus Concilium hoc, aut opus, dissoluetur; si uero ex Deo est; non poterit dissolueri.* At haeretici, 2 Tim. 3. *Ultra non proficiunt.* Aug. in Psal. 57. *Multa haereses iam emortuae sunt. Cucurrerunt in riuus suis, quantum potuerunt: decurrerunt, siccati sunt riuus; vix eorum memoria reperitur, vel quia fuerint.* E contra, Leo ferm. 1. de Apost. *Augetur persecutionibus Ecclesia: semper Dominus ager segetis disterre vestitur, dum grana, quae singula cadunt, multiplicata nascuntur.*

2. Quia, ante Lutherum fuit solum Paganismus, Iudaismus. Mahumetalim, Graeci Nestoriani, Hussita, & Romana Ecclesia: Et Lutherani fatentur apud nullos istorum veram Ecclesiam fuisse, ergo aut apud Romanam fuit; aut perit stirpitis: quod fieri nequit.

IV. AMPLITUDO autem eius successiva omnes orbis oras comprehendit.

V. LUTHERO-CALVINISTAE nullam habent SUCCESSIONEM EPISCOPORVM ab antiquo.

IACANT tamen; 1. Legitimè vocati sumus à populo & magistratu ad Episcopatum; non intrinsecus sumus.

2. Papista fidem veram deseruerunt; ergo non sunt Episcopi amplius.

3. Caiphas successit antiquis Pontificibus tamen ab eo petierunt ordinationem Apostoli. Haec Brentius.

4. CALVINVS Instit. l. 4. c. 23. Non numeramus Episcopos Asiae, Africae, Aegypti; quia perit ibi ista successio.

5. Idem

3. Idem, In Græcia perstat Successio; nec tamen est vera Ecclesia.

AVTOR. SVCCESSTO EPISCOPORVM est apud Nos Omnino **APOSTOLICA**, index, Ecclesieque Nota. At apud Luthero-caluinistas nec Ordinatio est Episcoporum, minus Successio: ergo neque vera Ecclesia. Hoc ariete semper S. Patres euerterunt hæreses. 1. Nec enim potest Ecclesia esse sine Pastoribus, teste Scriptura & S. Patribus: Et ij semper habiti sunt pro legitimis foli, quorum Successio & Ordinatio ab Apostolis descendit: omnes alii fures, qui ascendunt aliunde. 2. Sicut enim in Lege Sacerdotium per carnalem generationem propagabatur; ita in Nouo Testamento, per Ordinationem: Vnde 1. Tim. 4. *Noli negligere gratiam, quæ in te est; quæ data est tibi cum impositione manuum Presbyteri* Prisci hæretici eo studiosius obseruabant Ordinationem; quo plus eos deficiebat Successio.

DICO AD I. Quomocunque facta fuerit Electio Episcopi; Ordinatio semper vna fuit siue similis, facta ab Episcopis. Hac carent hæretici hodierni.

AD II. Calumnia est; dein & controuersia; qua nil probatur.

AD III. Sacerdotium Aaronicum durauit solum ad vique Christum, vti temporale: Nouum Sacerdotiū Successionem habet Christo, non Caiphæ.

AD IV. Si perit ibi Successio, ergo & Ecclesia: at apud nos constat Successio; ergo & Ecclesia constat. Perit ibi quidem Successio particularium Ecclesiarum; at non eis perit Successio Vniuersalis Romæ.

AD V. Hæreses notoria in Græcia

interruperunt legitimam Successionem; sicut & in Septentrione.

VI. LVTHERO-CALVINISTÆ non habent **CONSENSVM DOCTRINÆ** cum S. Patribus; sed cum damnatis hæreticis.

DISSENTIUNT à S. Patribus **LVTHERRANI**, testibus Centuriatoribus, qui singulis Centuriis subtexunt catalogum Patrum, quæ nobiscum docent; vocantque *Nanos Patrum*. Vide *Bell. l. 4. de Eccl. c. 9.*

CALVINVS in Instit. passim faterur, oppugnans Nostra, se tibi repugnare Antiquitati. Vnde libero arbitrio, se nullum sequi, excepto Augustino: Quem & ipsum tamen mox reicit: Vt, de subiectione Christi sub Patre, & iam quoad Diuinitatem: De concupiscentia: De satisfactione.

CONSENTIUNT cum hæreticis damnatis per primos 700. annos: de quibus catalogizarant &c. Irenæus, Hier. Epiph. Philastrius, Augustinus, Theodosius, Damascenus, &c. Nam reuocauerunt damnatam hæresin: 1. Simonianam & Eunomianam, *de Sola fide*. 2. Florinianam, *Deum esse causam peccati*. 3. Origenis; *Adam perdidisse imaginem Dei*. 4. Pepuzianam, *de mulierum Principatu in Ecclesiasticis*: 5. Procli, *Concupiscentiam esse peccatum*. 6. Nouatianam; *de Pœnitentiæ contemptu*. 7. Sabelianam, *de Vna Persona in Trinitate*. 8. Manichæanam, *de seruo arbitrio*. 9. Donatistarum, *Ecclesiam solis consistere iustis: Visibilem perisse Eccles. Romouendas, aras, templa, Sacerd. &c.* 10. Aërianam, *contra homouesiam*. 11. Arianam, *de neglectu orationis pro defunctis*. 12. Vigilantii & Iconoclastarum, *de hogiomachia imaginum, reliquiarum, Sanctorum*. 13. Petrusbrusinam, *de idololatria Missæ*. 14. Iouinianam, *de baptizatorum impeccabilitate; contra ieiunium, de Virginitatis & Coniugii*

in *gij* equali merito. 15. Pelagianam; *Nasci infantes sine peccato originis, & omne peccatum actuali esse mortale.* 16. Nestorianam, *Duas in Christo personas esse: Et in asseruata Eucharistia extra usum non esse Corpus Christi.* 17. Eutylianam; *in Christo unam esse naturam.* 18. Lampe-tianam, *Vota monastica non obligare.* 19. Xenaianam *Petræ: Christi & Sanctorum imagines non venerandas.* 20. Sacramentariorum; *Christi carnem non esse in Eucharistia; sed solam figuram seu Efficaciã.*

VII. LUTHERANI & CALVINIANI, vt in multis confitent, in multis tamen mirificè dissentiunt: adeò nullam habent VNI-ONEM MEMBRORVM, seu vno cum Capite, seu inter sese.

1. LUTHERVS lib de Votis monast. *Mendacia certius dignoscere non potest, nisi quanto sit metipsis contraria sunt. A Deo enim ita ordinatum est, vt impii semper seipos confundant.* Ioann Cochleus in Septici-pite colligit LUTHERI contradictiones, de quæ articulo vno 36. sententias; 2. Confessionem Augustanam toties ecegerunt, vt ipsi necesse nunc, quæ vera sit, teste Harmonia Fabritii. 3. Lutherani vix dum nati, simul scissi sunt in Anabaptistas, Confessionistas, Sacramentarios, &c. quorum odia pugnaque vide in Bell. l. 4. de Eccl. c. 10.

CALVINVS in *præfat. Institut.* ait, mirum non esse, si è sua religione mox orientur sectæ contrariæ; nam id & Apostolorum accidisse Ecclesiæ; è qua prodierunt Simoniani, Nicolaitæ, &c. Sathan enim semper bono seminizania superseminat. 2. In *Instit. l. 4. c. 13. §. 14.* Ex Vnionem mutua Papistatum liquet, non veram eorum esse Ecclesiam: tot enim sunt Schismata, quot monasteria, olim Monachi ad Ecclesias Ordinariorum concurrerant; iam monasteria singula propriũ habent altare. 3. Sectas habent Thomistarum, Scotistarum, &c.

AUTOR, Mirifica semper VNI-ONEM MEMBRORVM & vno cum Capite, & Inter sese extitit in Ecclesia vera. Adeo omnes retro sæculorum Scriptores, tot

tamque diuersarum nationum ac linguarum; tot & Pontificum, & Conciliorum Decreta, & dogmata, contra tot hæreses, Schismata, morumque corruptelas ac rituum, &c. semper contentorunt, vt hodieque: Quia omnes sensusuum sensui vnus Capitis subiecerunt; & inter sese Vnum sentire. Vide Bell. l. 4. c. 10. *Nec enim, 1. Cor. 14. dissensionis est Deus, sed pacis.* Et Matth. 12. *Omne regnum in se diuisum desolabitur.*

DICO AD I. Ecclesiæ veræ doctrina per se gignit Vnionem; hæresis vero per se parit diuisionem. Et in Ecclesia est norma componendi dissensionem subortam, determinante vel Papa, vel Concilio: pertinaces autem eiicente, vt hæreticos: At apud hæreticos non est regula modusque conciliandi, vel eiicendi, vel terminandi lites.

AD II. Mendacium est, Monachos olim semper in parochiis synaxes egissent, nam & proprias aras & sacra habuerunt, vt hodie monasteria. Nec ea sunt Schismata, cum aræ materialiter plures sint, formaliter vnæ.

AD III. Scholastici non dissentunt in rebus fidei, sed adiaphoris: sicut hæretici; quorum lites de articulis fidei vide in Hosio libr. I. contra BRANTIVM, &c.

VIII. LUTHERO-CALVINISTIS nulla est SANCTITAS DOCTRINÆ. 1. Lutherani uelunt spiritum precum; & tamen fides eorum nullam Orationem Dominicam; Nam si credo, Nullum mihi habere peccatum, mentior orans, *Dimitte nobis debita nostra &c.*

CALVINISTÆ sciunt, Anabaptistas etiam credere, se esse iustos; & tamen eos damnant, negantque posse iustificari, nisi conuertantur. Item docent, *Omnia absoluta necessitate enenire; Deum esse causam peccatorum;* Luthero-

Lutherani verò ab hoc abhorrent pluri-
mi.

AVTOR. Ecclesia **SANCTA** est: quia professio eius est Sancta seu Fidei, seu Morum: adeo Ps. IIS est *Lex Domini immaculata, testimonium fidele, preceptum Domini illuminans*. Sola igitur ea est Vera: alia nulla, seu Paganorum, seu Philosophorū, seu Mahumetistarū, seu Iudæorum, seu Hæreticorum, seu Luthero-calvinistarum: ob compura quæ continēt absurda. *Bell. l. 4. c. 11.* At verò, Aug. l. 2. Ciuit. c. 28. *Nihil in Christianis Ecclesiis turpe & flagitiosum spectandum, imitandū, preponitur: ubi veri Dei aut precepta insinuantur; aut miracula narrantur, aut dona laudantur, aut beneficia postulantur.*

IX. EFFICACIA DOCTRINÆ nota est Ecclesie, per eam omnes orbis oras conuertentis; testibus ipsis Centuriatoribus ordine sæculorum: de sua Nouitate nil tale valentibus memorare.

X. DOCTORVM in Ecclesia vera **SANCTITAS** minifica est: vt Bernardum, Dominicum, Franciscum ipsi fateantur sanctos fuisse, Lutherus *l. de Captiuit. Bib. c. 2.* Melanchthon, *in Apologia. ut. 5 & 27.* At hæresiarcharum susperbia fuit semper non ferenda: Inprimis Lutheri & Lutherani populi, testibus ipsis Lutheranis. *Bellarminus lib. 4. cap. 13.*

XI. LUTHERO-CALVINISTIS nulla est **MIRACVLORVM GLORIA.**

LUTHERVS, teste Starbulo tentauit de sua discipula demonem eicere; at periculum erat, vt ipse pene occideret. Nescium in Albi subuectum nisebatur vanis inuentionibus cessare: at mortuo canebat, teste Cochleio *in Actu Lutheri anno 1523.* Sic an. 1558,

in finibus Poloniz Mattheus prædicans persuasum, vt se mortuum fingeret, ve è mortuum efficit, testibus *Lindano in Dubitanio, Alano Capo l. 6. Dial.*

Similem attentationem Caluini testatur *Bolssecus in vita eius cap. 13.* Iniuriam, ait Caluinus, faciunt nobis, qui miracula exigunt; cum Doctrina nostra sit perantiqua, & Apostolorum ac Martyrum confirmata miraculis: Nec Baptista patrauit vlium miraculum; *Ioann. 10.*

AVTOR. Ecclesia vera Luxit, Lu-
cetque **MIRACVLIS** veris; quæ ad no-
uam olim fidem necessaria erant, & suf-
ficientia ad insignem demonstratiōem.
1. Teste S. Scriptura de Moyse, Iosue,
Helia. &c. de Christo, Apostolis. &c. 2.
Nulla secta vilo claruit vnquam miracu-
lo teste. *Bell. c. 14.*

XII. LUTHERO-CALVINISTIS
nullum est **PROPHETIÆ DO-**
NVM.

LUTHERVS se ipse iactauit prophetam & Heliam Germanicum, teste Cochleio anno 1525. Prædixit anno 1524, si duos adhuc prædicaret annos, fore vt euasceret Papa, Cardinales, Episcopi, Monachi, turres, campanæ, Messæ prædicauit fere XXII. annis post, mortui anno 1546. & illi sunt, eruntque. 2. Thomas Mancerus se Gedeonem venditauit; rusticos in arma vocauit; prædixit v. etoriam certam, globosque manuâ se excepturum. At illi cæsi, captus ipse securi percussus est. 3. Anno 135. dixerunt diem iudicii instare; agra, araque cessant; dictus adest dies; sed non iudicis nisi de sua falsitate. Teste Cochleio.

CALVINVS sua, sibi fata cecinit; vt supra ostendi.

AVTOR. In Romana Ecclesia sole
clarior viget Prophetia, gratis data.

XIII. LUTHERI, lib. contra Anabaptistas, **CONFESSIO** est. *Fatemur plurimum esse boni Christiani; imò omne bonum Christianum; atque illinc ad nos deu-
nisse. Quippe fatemur, in Papatu veram esse Scriptu-
ram S. Verum baptismum, verum Sacramentum altaris,
Veram Clouis ad remissionem peccatorum, verum præ-
dicandi officium, verum Catechismum. Dico insuper sub
Papatu veram Christianitatem, imò verum nucleum
Christianitatis esse.*

CALVINVS *Inst. c. 10. §. 17.* S. Bernardum *Pium Scriptorem. &c.*

Cc 3 Av.

AVTOR. Vera est CONFESSIO de Veritate Ecclesiae Romanae, Ethnicorum, Iudaeorum, Haereticorum, Turcarum. &c.

XIV. LUTHERO-CALVINISTARVM, omniumque hostium Ecclesiae, infelix semper exitus fuit.

XV. Felix autem Prosperitas, cum Deo, Ecclesiae verae fuit, est, erit.

VII. DE CLERICIS.

QUESTIO XLI.

Rectene hi Clerici, isti Laici appellantur?

LUTHERO-CALVINISTAE, quod rem Latinet, haud negant, ministerium Verbi & Sacramentorum non ex aequo ad omnes pertinere: vocem tamen Cleri auersantur.

LUTHERVS lib. de abroganda Missa priuata, par. 1. *Quod nostra translatio habet: Non dominantes in Cleris, interpretis incuria fuit, qua facti, in Clerum hoc loco intelligerent, quos nunc à Laicis discretis in pia hominum traditio. Infra. Hoc dixisse contenti sumus: Christianum populum esse simplicem, in quo prorsus nulla secta, nulla differentia personarum, nullus Clericus, nullus Laicus, nullus vnicuique, nullus rufus, nullus Monachus esse debeat.*

CALVINVS Instit. l. 4. c. 4. §. 9. *Hac appellatio aut erroris, aut certe ex praua affectione nata est: cum tota Ecclesia Clerus, id est, hereditas Domini, à Petro dicatur: Idem ad 1. Pet. 5. Vtinam Patribus nunquam venisset in mentem, ut hac voce uterentur. Gal. 3. Omnes enim vos vnum estis in Christo Iesu.*

AVTOR. I. Distinctio Clericorum & Laicorum est omnino Christi, loa. 15. *Ego elegi vos, scilicet turbam.* 2. Est Apostolica, 1. Pet. 5. *Non Dominantes in Cleris.* 3. Est Canonica in descriptis à S. Cle-

mente Canonibus Apostolorum, Can. 3. 12. 15. 4. Est ea antiquissimorum Patrum, & Conciliorum: apud Bellarm. lib. de Clericis c. 1.

II Vnitatis & Simplicis populi Christiani est, quae describitur Eph. 4. *Vnum Dominus, una fides, unum baptisma, unus Deus & Pater omnium.* Vt vnum dicant, idem sentiant, & non sint in eis schismata. Haec simplicitas procul à Luthero caluinistis exulat. 2. Nec Cleri & Populi distinctio cum Vnitate ea pugnat magis, quam membrorum diuersitas Corporis Vnitate. 1. Cor. 12. *Si totum corpus oculus; ubi auditus? &c. Et si omnia essent unum membrum, ubi Corpus? Non autem multa sunt membra, vnum autem corpus.* 3. S. Petrus uce, Cleri, allude ad Leuitas, Deut. 18. Num. 18. à quibus fors natiuitatis transit ad Christianos sorte Electionis.

SVASIONES contrariae ex his conuertunt vltro.

QUESTIO XLII.

Ius Eligendi, Ordinandi, Pastores, seu Ministros estne Populi, an Episcoporum?

LUTHERVS lib. de potest. Papae Hydrus & Centuriatores, Brentius, & Kemner &c. Itemque CALVINVS Instit. l. 4. c. 14. §. 15. *Habemus esse hanc Legitimam ex Verbo Dei Ministri vocationem.* 1. *Ubique populi consensu & approbatione creantur, qui fuerint idonei.* 2. *Praesertim autem Electionem debent Pastores: ne quid per leuitatem, vel per mala studia, vel per tumultum à multitudinis peccetur.* Volunt igitur: *Vocare & Eligere Populi esse, iure diuino; non Papae, non Principis, non Canonicorum:* 1. *Ordnare*